

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΕ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2090	Κυριακὴ τοῦ Τυφλοῦ (Ἰω. 9,1-38) 13 Μαΐου 2018	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	--	---

Τυφλὸς καὶ τυφλοὶ

«Τυφλὸς ὢν ἄρτι βλέπω» (Ἰω. 9,25)

Ἐκτάκτως, ἀγαπητοί μου, παρουσιάζομαι ἐστὴν ἀγάπη σας καὶ παρακαλῶ ν' ἀκούσετε λίγα λόγια. Τά ἔχετε ξανακούσει, γιατί οἱ κήρυκες διδάσκουμε τὸ ἴδιο καὶ μόνο εὐαγγέλιο τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. **Τὸν καλὸ λόγον νὰ τὸν ἀκούτε πολλές φορές,** τὸν κακὸ οὔτε μιὰ φορά· σ' αὐτὸν νὰ κλείνουμε τ' αὐτιά μας.

Ἀκούσατε τὸ εὐαγγέλιο· τὸ ξέρουν καὶ τὰ μικρὰ παιδιά. Εἶνε ἡ **Κυριακὴ τοῦ Τυφλοῦ.**

Τὸ εὐαγγέλιο σήμερα διαιρεῖται σὲ δύο μέρη· τὸ ἓνα ὁμιλεῖ γιὰ τὴν πάθησι τοῦ τυφλοῦ, τὴν τύφλωσι, τὸ ἄλλο γιὰ τὴν θεραπεία του. Τὸ ἓνα εἶνε σκοτεινὸ, τὸ ἄλλο φωτεινὸ. Ἄν ἤμουν ζωγράφος, θὰ ζωγράφιζα δύο κάδρα, ἓνα σκοτεινὸ σὰν τὴν πίσσα κ' ἓνα φωτεινὸ σὰν τὸν ἥλιο. Ποιὸ ἀρμόζει σ' ἐμᾶς; Ἐγὼ λέω τὸ πρῶτο, τὸ σκοτάδι· γιατί κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον **στὸ σκοτάδι εἴμαστε.** Ὅταν ἓνας μεγάλος ἅγιος, ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, μέσα σὲ μιὰ σπηλιά στα βουνὰ τῆς Μακεδονίας, προσευχόταν διαρκῶς «*Κύριε, φώτισόν μου τὸ σκοτός*», Θεέ μου φέξε στὸ σκοτάδι μου, τί νὰ ποῦμε ἐμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ; Πρέπει νὰ ζῆς στὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ.

Ἄλλ' ἄς δοῦμε σύντομα τὸ εὐαγγέλιο.

Ἐπῆρχε, ἀγαπητοί μου, ἓνας τυφλός, **τυφλὸς ἐκ γενετῆς.** Δὲν εἶχε μάτια, δὲν εἶχε βολβούς· ὅλη ἡ ζωὴ του ἦταν ἓνα σκοτάδι. Ἄκουγε ὅτι τὸ πρῶν βγαίνει ὁ ἥλιος καὶ τὰ παιδιά νὰ λένε, Τί ὄμορφη σήμερα ἡ ἀνατολή! ἢ τί ὠραῖο τὸ ἡλιοβασίλεμα! ἄκουγε τοὺς ἄλλους νὰ μιᾶνε γιὰ τὰ λουλούδια τῆς γῆς, γιὰ τὰ ποτάμια καὶ τὶς θάλασσες, γιὰ τὶς ὀμορφιὲς ποὺ ἔχει ὁ κόσμος, μὰ δὲν ἔβλεπε τίποτα. Ἄκουγε νὰ κελαῖδουῦν πουλιά, μὰ πουλιά δὲν ἔβλεπε. Ἄκουγε τὴ φωνὴ τῆς μάνας, μὰ τὴ μάνα δὲν τὴν ἔβλεπε. Εἶχε σκοτάδι, ἦταν τυφλός.

Καὶ μόνο τυφλός; ἦταν καὶ **φτωχός.** Δὲν εἶχε πῶς νὰ ζήσει, καὶ κατήντησε ζητιάνος· στεκόταν σ' ἓνα σταυροδρόμι καὶ ζητοῦσε ἐλεημο-

σύνη ἀπ' τοὺς διαβάτες. Ποιὸς νὰ τὸν προσέξῃ! Ἄμα εἶνε κανεὶς φτωχός, τὸν ξεχνᾶνε ὅλοι· κι ἄμα κοντὰ στὴ φτώχεια ὑπάρχει καὶ ἀρρώστια, ἀκόμη περισσότερο. Ἔτσι κι αὐτόν. Μπορεῖ ὅμως νὰ σὲ ξεχάσουν ὅλοι, ἀκόμα καὶ ἡ μάνα ποὺ σὲ γέννησε, ἀλλὰ ἓνας δὲν ξεχνάει τὸν ἄνθρωπο· αὐτὸς ποὺ τὸν ἔπλασε. Ὁ Θεὸς ὄχι τὸν ἄνθρωπο ἀλλ' οὔτε τὸ μυρμήγκι δὲν ξεχνάει· ὅλα τὰ φροντίζει ὁ καλὸς Δημιουργός.

Τὸν θυμήθηκε λοιπὸν κι αὐτὸν ὁ ἐνανθρωπήσας Θεός, ὁ Χριστός. Γι' αὐτὸ πῆγε καὶ στάθηκε μπροστά του. Καὶ **τὸν ἔκανε καλά.** Πῶς; Τὸ εὐαγγέλιο λέει, ὅτι ἔφτυσε χάμω· καὶ τὸ σάλιο τοῦ Χριστοῦ, ναί, κάνει θαύματα. Ἐφτυσε στὸ χῶμα τῆς γῆς, ἔκανε λάσπη - ἀλοιφή, ἄλειψε τὰ μάτια τοῦ τυφλοῦ καὶ τοῦ εἶπε· Πῆγαινε νὰ νιφθῆς. Πῆγε λοιπὸν ἀμέσως, χωρὶς ἀντίρρηση. Κι ὅταν νίφθηκε, εἶδε τὸ φῶς του.

Αὐτὸ εἶνε σύντομα τὸ σημερινὸ εὐαγγέλιο.

Ἐνας εἶνε, ἀγαπητοί μου, ὁ τυφλὸς τοῦ εὐαγγελίου. Ἀλλὰ σήμερα τυφλοὶ **εἶνε κι ἄλλοι.**

● Ὑπάρχει **τύφλωσις σωματικὴ.** Κατὰ τὴν στατιστικὴ ὑπηρεσία μετὰ τὸ 1950 στὸ κράτος μας ὑπῆρχαν εἴκοσι μὲς τριάντα χιλιάδες τυφλοὶ ἀπὸ πολεμικὰ δυστυχήματα ἢ ἄλλες ἀρρώστιες.

Ἐχετε τὰ μάτια σας· νιώθετε τί **εὐλογία** εἶν' αὐτό; Πῆγα κάποτε σ' ἓνα χωριὸ τῆς Μακεδονίας στὰ Σερβικὰ σύνορα, χτύπησα τὴν καμπάνα καὶ μαζεύτηκαν στὴν ἐκκλησία ἄνθρωποι δυστυχισμένοι. Τοὺς εἶπα, ὅτι πρέπει νὰ εὐχαριστοῦμε τὸ Θεό. Κάποια γυναίκα τότε ἀναστέναξε καὶ λέει· –Πάτερ, τὶς καλύβες μᾶς τὶς ἔκαψαν, τὰ παιδιά μας τὰ κατέστρεψαν, δὲν ἔχουμε πιά τίποτα στὸν κόσμο· σὲ τέτοια φτώχεια πῶς νὰ εὐχαριστοῦμε τὸ Θεό; –Ἐάν, τῆς λέω, σοῦ δώση αὐτὴ τὴν ὥρα κάποιος μιὰ πολυκατοικία στὴ Θεσσαλονίκη ἢ ἓνα καντάρι χρυσάφι ἢ ἀσήμι, δίνεις τὰ μάτια σου; –Ὁχι, λέει· τὰ μάτια; αὐτὰ μοῦ μείνανε. –Δὲν δίνεις λοι-

πόν τὰ μάτια σου, γιατί ἀξίζουν περισσότερο ἀπὸ τὰ πλούτη τοῦ κόσμου· ἄρα ἔχεις ἓνα πλοῦτο, εἶσαι πλούσια! Ἀκούγοντας αὐτὸ ἡ γυναίκα παρηγορήθηκε. –Πράγματι, λέει, τὰ μάτια καὶ γενικὰ ἡ ὑγεία μας εἶνε **ἓνας θησαυρός**.

● Ὁ τυφλὸς τοῦ εὐαγγελίου εἶνε «φωτογραφία» κόσμου ὁλοκλήρου. Γιατὶ δὲν ὑπάρχει μόνο σωματικὴ τύφλωσις, ὑπάρχει καὶ **τύφλωσις ψυχική**. Μπορεῖ ἓνας νὰ ἔχη τὰ μάτια του καὶ νὰ βλέπη μακριά, ἀλλὰ νὰ ἔνε τυφλὸς ψυχικά. Πῶς; Ἀναφέρω μερικὰ **παραδείγματα**.

✓ Νὰ **ἓνας νέος**, σπουδαστὴς ἢ ἐργαζόμενος, καμάρι τοῦ σπιτιοῦ του· σὲ μεγάλο ἀστικὸ κέντρο μπλέκει μὲ κακὲς παρέες, σὲ θεάματα καὶ διασκεδάσεις, παίρνει τὸν κακὸ τὸ δρόμο, καὶ πηγαίνει πρὸς τὸ γκρεμὸ. Τοῦ φωνάζουν οἱ δικοί του· Παιδί μου, ποῦ πᾶς; Δὲν ἀκούει κανένα· τὸν τύφλωσε τὸ πάθος τῆς σαρκός.

✓ Νὰ καὶ **μιὰ κοπέλλα** σεμνὴ καὶ ἐνάρετη, σὰν ἄγγελος. Ξαφνικὰ τὰ λευκὰ φτερά της μαυρίζουν σὰν τοῦ κόρακα. Ἔπεσε κι αὐτὴ σὲ σκοτεινὸ κύκλωμα, καὶ βαδίζει πρὸς τὴν καταστροφὴ χωρὶς ν' ἀκούη κανένα. Παρὰ τὴ μόρφωσί της, τὴν τύφλωσε τὸ πάθος, εἶνε τυφλή.

✓ Μὰ ὄχι μόνο νέοι, ποὺ ἔχουν ἐπὶ τέλους κάποιο δικαιολογητικὸ λόγῳ ἀπειρίας· καὶ **κάποιοι μὲ γκρίζα μαλλιά**, μὲ οἰκογένεια, γυναίκα παιδιὰ καὶ κορίτσια τῆς παντρεϊᾶς, μιὰ μέρα ἀφήνουν τὸ σπίτι τους καὶ φεύγουν μὲ κάποια ἐρωμένη. Ὅλοι τρίβουν τὰ μάτια τους καὶ ρωτοῦν· Πῶς αὐτὸς ἔκανε τέτοιο πρᾶγμα;... Πῶς τό 'κανε; τὸν τύφλωσε ὁ αἰσχροὺς ἔρωτας.

✓ Βλέπεις καὶ μιὰ **γυναίκα** ποὺ εἶνε 15-20 χρόνια παντρεμένη καὶ δὲν ἔδωσε ποτέ ἀφορμὴ ὑποψίας· καὶ ὅμως τώρα κάποιος τὴν ξεμουάλισε, ἀφήνει τὸν καλὸ της ἄντρα καὶ τὰ παιδιὰ της νὰ κλαῖνε, καὶ τρέχει ἀλλοῦ. Πόσα τέτοια σήμερα! Ὅπως προφήτευσε ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός, ὁ ἄντρας ἀλλάζει γυναίκα σὰν τὸ πουκάμισό του καὶ ἡ γυναίκα ἀλλάζει ἄντρα σὰν τὴ ρόμπα της. Δὲν εἶνε αὐτὸ τύφλωσις;

● Τυφλοὶ λοιπὸν ὁ νέος ἢ ἡ νέα, ὁ πατέρας ἢ ἡ μάνα, ποὺ βαδίζουν ἀκάθεκτοι τὸ δρόμο τῆς καταστροφῆς. Ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ κάτι χειρότερο, ποὺ τὸ εἶπε ὁ Χριστὸς τὶς παραμονὲς τοῦ πάθους του – γιὰ ποιούς; Γιὰ τοὺς γραμματεῖς καὶ φαρισαίους. Τοὺς βλέπετε καὶ σήμερα στὸ εὐαγγέλιο· ἐνῶ ὅλοι εἶδαν καὶ ἀναγνώρισαν τὸ θαῦμα ποὺ ἔγινε, οἱ μόνοι ποὺ δὲν τὸ ἔβλεπαν ἦταν αὐτοί. Γι' αὐτοὺς λοιπὸν ὁ Χριστὸς εἶπε· «*Οὐαὶ ὑμῖν, ὀδηγοὶ τυφλοῖ*» (Ματθ. 23, 16). Ἄν ὁ σοπᾶνος στὸ βουνὸ κι ὁ ἀγράμματος χωρικὸς εἶνε πνευματικὰ τυφλοί, μικρὸ τὸ κακό, ἔχουν εὐθύνη γιὰ τὸν ἑαυτό τους· τί νὰ ποῦμε ὅμως

γιὰ κάτι ἄλλους ποῦ, ἐνῶ εἶνε τυφλοί, θέλουν νὰ κάνουν τὸν ὀδηγὸ σὲ πλῆθος κόσμου; Σᾶς ἐρωτῶ, μπαίνετε σὲ αὐτοκίνητο ποὺ ὁ σωφὲρ εἶνε τυφλός, σὲ καράβι ποὺ ὁ καπετάνιος εἶνε τυφλός, σὲ ἀεροπλάνο ποὺ ὁ πιλότος εἶνε τυφλός; Ποτέ. Νὰ ὅμως ποὺ κάποιοι τυφλοὶ θέλουν νὰ γίνωνται ὀδηγοὶ ἄλλων.

Νὰ παρουσιάσω μερικοὺς **τυφλοὺς ὀδηγούς**; ✓ Νὰ ἓνας **δάσκαλος** ποὺ δὲν πιστεῦει στὸ Θεό. Ὅταν σὲ τέτοιο ἀνθρώπο ἐμπιστευθῆς ἓνα σχολεῖο, τὰ παιδιὰ θὰ ἐπηρεασθοῦν, ὁ τυφλὸς ὀδηγὸς θὰ τὰ ρίξη στὸ γκρεμὸ τῆς ἀπιστίας. Κάτι τέτοιο ἔγινε σ' ἓνα χωριὸ τῶν Γρεβενῶν· διωρίστηκε δάσκαλος ἓνας χιλιαστής, καὶ μετὰ τὰ παιδάκια γύρισαν μιὰ μέρα στὰ σπίτια τους καὶ ἔκαψαν τὶς εἰκόνες! Τὸ ὑπουργεῖο πρέπει νὰ κοσκινίζη τὸ διδακτικὸ του προσωπικό.

✓ Χειρότερο ὅμως εἶνε ὅταν ὁ τυφλὸς ὀδηγὸς εἶνε **κληρικός**· ῥασοφόροι φιλόδοξοι, φιλάργυροι, ἐκκοσμικευμένοι, μοντέρνοι, τί θὰ διδάξουν; Κάνουν μεγάλη βλάβη στὶς ψυχές. Γι' αὐτὸ εἶνε ἀπόλυτη ἀνάγκη ἡ ἐκκλησία νὰ ἐπιλέγη αὐστηρὰ τοὺς λειτουργούς της.

✓ Ὑπάρχουν τέλος καὶ **πολιτικοὶ** πνευματικὰ τυφλοί, ποὺ παίρνουν στὰ χέρια τους τὰ ἡνία τῶν λαῶν καὶ κυβερνοῦν. Μὴν παρεξηγηθῶ, δὲν ὀμιλῶ γιὰ τὸ μικρὸ μας τὸ κράτος. Τέτοι-οὶ ἡγέτες, χωρὶς Θεό, –κρίμα στὰ γράμματα, τὶς γλώσσες καὶ τὴ διπλωματία τους– ὠδήγησαν τοὺς λαοὺς σὲ παγκοσμίους πολέμους, πρῶτο, δεύτερο, κ' ἐτοιμάζονται γιὰ τρίτο. Κάποιος ἀπ' αὐτοὺς εἶπε· Παρακαλέστε τὸ Θεὸ νὰ μὴ μᾶς τυφλώσῃ καὶ ξανακάνουμε τὸ ἴδιο λάθος.

* * *

Ναί, ἀγαπητοί μου, ὑπάρχουν καὶ οἱ τυφλοὶ τοῦ πνεύματος καὶ τῆς καρδιάς, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν μάτια νὰ δοῦν **τὰ θαύματα τοῦ Χριστοῦ μας, ποὺ εἶνε ἄπειρα** ὅπως ἀκοῦμε στὸ Πεντηκοστάριο· «*Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου, Χριστέ; ἢ τίς ἐξαριθμήσει τῶν θαυμάτων σου τὰ πλήθη;*» Χριστέ μου, λέει, ποιός θὰ μετρήσῃ τὰ θαύματά σου; (Κυρ. Τυφλ. δοξ. αἰν.). Καὶ ἂν γίνονταν ἡ θάλασσα μελάνι κι ὁ οὐρανὸς χαρτὶ καὶ τὰ δέντρα μολύβια, δὲν φτάνουν γιὰ νὰ περιγράψουμε τὰ θαύματα τοῦ Χριστοῦ, ποὺ ἔκανε, κάνει καὶ θὰ κἀνῃ μέχρι τῆς συντελείας.

Ἔχουμε θρησκεία ζωντανή. Μόνο τυφλοὶ δὲν βλέπουν. «*Ὅσοι πιστοί*» (θ. λειτ.), στὸ Χριστὸ καὶ στὴν Ὁρθοδοξία, **ὅποιος μπαίνει στὴν ἐκκλησία καὶ ζῆ τὴ θεία λειτουργία, βλέπει θαύματα**. Νὰ στεκώμαστε λοιπὸν μὲ φόβο καὶ πίστι στὸ Χριστό, καὶ σὰν τὸν τυφλὸ νὰ τὸν εὐγνωμονοῦμε καὶ νὰ τὸν δοξάζουμε εἰς αἰῶνας αἰῶνων· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**